KERMIS

De Nederlander is van huis uit een echte Kermisvierder. Sinds de officieele kermis hem hoe langer hoe meer afhandig wordt gemaakt, is zoo vaak gepoogd, nu eens hier, dan eens daar, kleinere, zoo te zeggen particuliere kermissen en kermisjes op te zetten, pogingen die steeds min of meer succes vonden. Zoo flink als 't den laatsten tijd in verschillende groote steden werd aangepakt is het nochtans zelden of niet geprobeerd. Je kunt op zoo'n kermis dan ook je hart ophalen. Dat verzeker ik U. Reeds van verre klinken de zoo echte, de zoo „emmese", de zoo begeesterende kermisklanken den fuifzuchtigen in de ooren. Daar is het gonzend rhythme van de stoommachines als het neuriën van feestgezangen door afgronddiepe bassen-koren. Daar is het gierend gillen van stoomfluiten gelijk het schelle lachgegier van gansche kudden uitgelaten juffies. Daar is het zoet en leutig musiceeren der orgels als bezielende legerscharen van strijkjes. Daar is het gestamp en geschuif der caroussel- en sledebanen als van een ontelbare menigte dansers en danseressen. Doch niet slechts te hooren is er voor het beluste oor der feestelingen; er is vooral te zien, een eindeloos gewirwar van bonte vermakelijkheden, en ook te ruiken is er, te ruiken dat zoete complex van aroma's, waarbij de beminde lucht van poffertjes en visch den boventoon voeren. Het is een zwalpende oceaan van pretmakers daar, in het fantastische lichtschijnsel der betooverende pleizierpaleizen, onder de zegeningen van een malschen veelkleurigen regen van confetti, nu en dan gloeiend doorzigzagd van den pampieren bliksem der serpentines, aangenaam transpireerend in zalige hoskossen. En de oud-vaderlandsche zangen van Tipperary en Zandvoort-bij-de-Zee klinken alom u tegen. De biertentjes puilen uit van dorstigen, de ververschingskramen kunnen de liefhebbers niet omvamen, zoowel heeren als dames, de theaters van curiositeiten ziet men zich van hun roeping kwijten, want (o, merkwaardigheden), de bezienswaardigheden behooren niet tot het verleden, en de wonderen zijn de wereld niet uit.

Twee rustende zeelieden, vermoedelijk het bemanningsrestant na een of andere torpedeering, wisten blijkbaar een merkwaardigheid uit de paniek te redden, — den kleinsten man der wereld, — welke man niet zoozeer een man, maar meer een aapje is, welke gelijkenis hem ook wederom belet wordt door een paar fluweelige pootjes, die niets van apenklavieren hebben. Dit wonderlijke beestje leeft van suiker en melk, het bewoont de jas van zijn meester, en lijkt evenveel op een man als uw dienaar op een Deventerkoek. Een geel stroobord, aan een paal getimmerd, vermeldt 's mans qualiteiten in krijt geschreven: „niet dood of opgezet, maar naturel leevend, is vier jaar oud en weegt een ons. honderd gulden beloning voor hem die mij mijn naam kan zeggen. 5 cent". Ik verneem met genoegen dat dit geen lolletje is, maar dat zelfs verscheidene gegadigden uit „Artis", die zich kwamen aanmelden, op het punt van herkenning met hun mond vol tanden stonden, en hem noch bij hun eigene, noch bij met hen geparenteerde familiës konden inlijven.

OPNAME BIJ AVOND VAN HET KERMISFEEST.

Een ander stout stuk wordt bestaan door de Somnambule, die aan een harer cliënten een reuzen-erfenis had voorspeld, maar den man, die het juist zoo goed dien avond kon gebruiken, geen onnoozele vijf en twintig gulden voorschot geven wou....

Neen, dan ben ik meer voor de Amerikaansche hoepla-tenten en de Brusselsche biljarts, twee instituten voor lichamelijke oefening, welke op deze kermis overvloediglijk vertegenwoordigd zijn, en die een aftrek vinden, waar je van staat te kijken! De Amerikaansche hoepla werd ook door onze voorvaderen geenszins met een onverschillig oog aangezien, maar raakte in later tijd er heelemaal uit. Met vreugd constateeren wij hare lieve gezellige tegenwoordigheid weer. „Zes ringen voor een dubbeltje" roepen de leden van het hoeplagezin U tegemoet, en wie er van de zes nu maar één over een der vele honderden driehoekjes weet te gooien, wint het voorwerp, dat op dien driehoek staat. De verzoeking is groot; welk mensch die ze alle vijf bij mekaar heeft, wil voor nog geen twee cent niet een nikkelen uurwerk, een kristallen suikervaas, een flesch met boerenjongens, of een ander voorwerp van smaak of nut mee naar huis dragen. ... En de enkelen die tegen de vracht opzien, kunnen bij de coulante eigenaars hun prijs in contanten omruilen. Het gaat er allemaal even geschikt toe, en d'r is dan ook aardig animo. Een juffrouw, die, stoffel als zij was, van vele zestallen ringen er maar geeneen over het hoofd van een flesch eau de cologne kon kieperen, en inplaats van aan haar eigen deugdelijkheid aan die der instelling twijfelde, werd daadwerkelijk gelogenstraft door een anderen liefhebber, die de gewonnen prijzen nauwelijks meer torsen kon, en terwijl de rechter arm nog gretig ringen uitwierp, met de linker vijf scheerspiegels, drie wekkers, een pendule, zes theelichten en elf biscuit standbeelden, — vermoedelijk om weer te verkoopen — aan de overwinnaarsborst hield geklemd. Ook de Brusselsche biljarten, in grooten getale ter kermis voorhanden, werden als bestormd, en het Amsterdamsch bureau van Contrôle van het bezoek aan publieke vermakelijkheden, zou niet kwaad doen ook van de deelnemers aan dit door alle rangen en standen aangebeden behendigheidsspel in de bladen het aantal te publiceeren. (Het Brusselsche biljart is een instelling, waarbij een bal aan een touwtje hangt, en de speler door met dezen bal een kegel om te smijten, grifweg barnsteenen pijpen, zilveren uurwerken behaalt, om van de eer nog niet te spreken.)

De schiettenten blijven de belangstelling wekken, ja, wekken die in hooger mate dan vroeger; de neutrale Nederlandsche schutters vergruizelen de eene pijp na de andere en paffen desnoods de afgeknapte schenkjes ook nog naar beneden. De hoofden van Jut animeeren als steeds met hun zegevierende krachtknallen en de verbijsterend ruime sorteering van ordelinten en eerekruisen. De silhouettist, even handig als alom vermaard, tracht de pretjagende menschen voor 'n paar minuten tot rust te brengen en knipt hen, zonder ander toestel dan een schaar. De rodelbaan strekt noodend haar ijzeren bergrug uit voor wie sleden wil met een stevig vaartje. Draaimolens draaien vroolijk rond met hun monumentale schuiten, hun stijgerende hengsten. En het alomtegenwoordige Palais de Danse inviteert U, op den gladden vloer aan den voet van een monumentaal en kwistig versierd orgel, tot step en wals, tot tango en velerlei kuitenflikker.

Is het niet genoeg, dit alles?

WALKER.

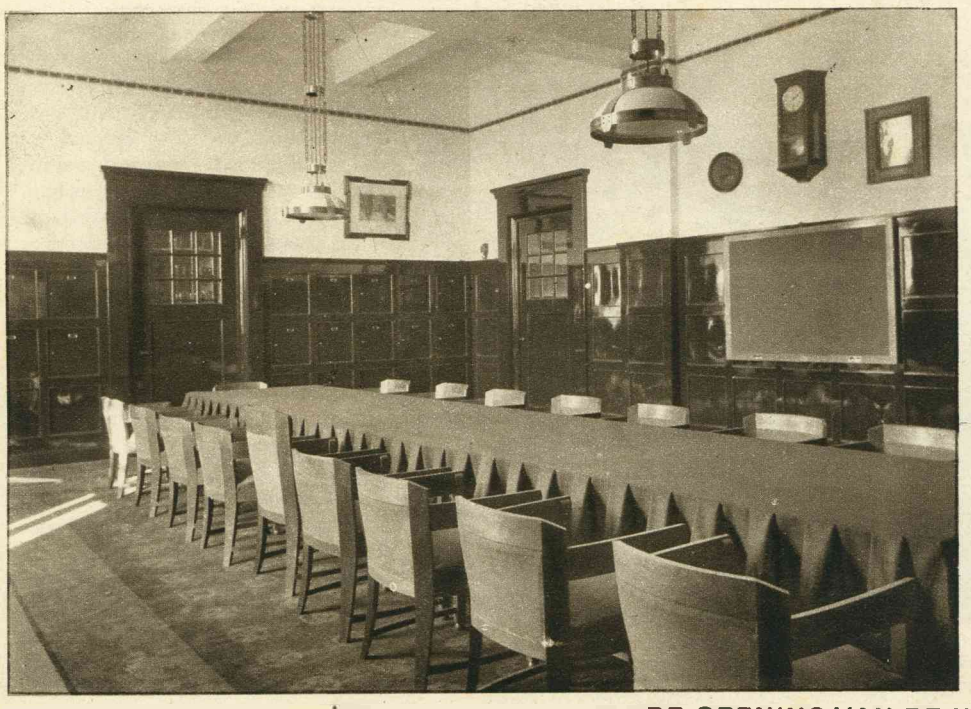
HET HOOFD VAN JUT.

DE RODELBAAN.

HET PERSONEEL VAN EEN CIRCUSTENT.

DE OPENING VAN DE NIEUWE H.B.S. TE LEIDEN.

Maandag is in tegenwoordigheid van talrijke autoriteiten de nieuwe Hoogere Burgerschool te Leiden op officieele wijze geopend. Hierboven een tweetal intérieurs van het gebouw; links: De leeraren-kamer; rechts: De Hall. *(foto's Jonker.)*

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.